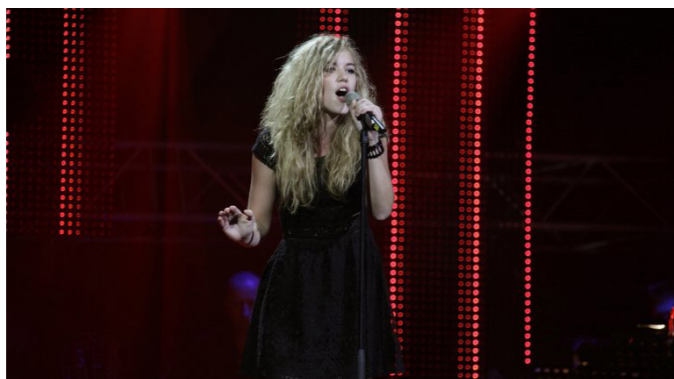

STELA PARADŽIK SUDIONICA TELEVIZIJSKOG SHOWA "THE VOICE"

Odlično iskustvo i odskočna daska

Ukoliko pratite talent-show HRT-a *The Voice* imali ste priliku vidjeti i čuti učenicu Glazbene škole Slavonski Brod, Stelu Paradžik. Stela pohađa 4. razred srednje glazbene škole na Odjelu za flautu. Njezina ljubav prema glazbi i pjevanju potaknula ju je da se prijavi na *The Voice*. Tamo je pokazala talent koji je prepoznao član žirija pjevač Jacques Houdek te ju je izabrao u svoj tim.

O njemu i njegovom timu Stela ima samo riječi hvale. "Upoznavanje Jacquesa i rad s njim kao mentorom je odlično iskustvo iz kojega sam puno naučila. Ne

samo od njega, nego i od ostatka tima", kaže Stela. Iako je već prije nastupala, osjećaj koji je doživjela za vrijeme nastupa na *The Voice* Stela opisuje kao nešto posebno. "Dok sam stajala na pozornici i pjevala pred onoliko ljudi, osjećala

sam se stvarno dobro. Prirodno i opušteno. Imala sam tremu naravno. Trema, uzbuđenje, čula sam srce u ušima i osjetila kao da će iskočiti iz mene! Sreća i veselje koje sam osjetila kad mi se Jacques okrenuo bili su neopisivi".

O budućnosti Stela kaže: "Ovaj *show* gledam kao odskočnu dasku u smislu pjevanja i u svijetu glazbe. Obožavam pjevati, obožavam glazbu i nikad se neću prestati baviti time."

Na prvoj audiciji je prošla i sada ju očekuje još izazova. Svakako ju pratite u nastavku *showa*. Navijamo za nju!

USUSRET 13. DANIMA PLESA

Vibracija glazbe, grafikon zvuka, to je ono što Mia pleše

Mia Čorak kao sedamnaestogodišnja djevojka

Ljepota, Gracija i Harmonija, kako je prozvana u francuskom tisku 1938. godine, Mia Čorak Slavenska otisnula se iz Broda na Savi k Zagrebu, Europi i naposljetku čitavom svijetu, postavši prva hrvatska primabalerina i jedna od najistaknutijih baletnih umjetnica svijeta. U 2016. godini trinaesto izdanje *Dana plesa*, koji će biti održani od 20. do 27. veljače, u znak je 100 godina od umjetničina rođenja. A kada je Mia imala 16 godina o njoj je tisak već pisao hvalospjeve:

"Mlada bogodana umjetnica potvrdila je izvrsne svoje sposobnosti za stvaranje, pokazala je gipkost, uvježbanost, istančanost..."

"Mia Čorak se razvila u umjetnicu, kojoj je na dispoziciju tehnika, kakovu ćemo danas malo gdje naći. Potpuni sklad između htijenja i sposobnosti, sretno upotunjen instinktom za stvaranje..."

"Sve je kod nje tako izrazito, da nas upravo zadržuje bogatstvom i dinamikom pokreta, sigurnosti kretnje, duhovitošću varijacije tih pokreta... nad svim njenim kreacijama vlada ukus, otmjenost, stilsko i ritmičko osjećanje."

"Ona je Mia Čorak, jedinstvena, samostalna... Kada pleše, kada stoji i gleda, njene ruke, noge, glava su molitva, ritual... Njen ples je čisto pjesništvo... Ples Mie Čorak nije glazbi podređena ornamentika pokreta tj. čipkasti obrub. Proživljavanje glazbe, vibracija glazbe, grafikon zvuka, to je ono što Mia Čorak pleše."

Impressum

Izdavač:
Glazbena škola Slavonski Brod

Glavna urednica:
Mirta Špoljarić, prof.

Za izdavača:
Mirela Jagodić, ravnateljica

Urednici:
Karla Baričević i Antonijo Marijić, učenici 3. r.
Odjela za teorijske glazbene predmete SGŠ

Kontakt

Glazbena škola Slavonski Brod
Vukovarska 1
35000 Slavonski Brod

Tel./fax: 035/447-148
E-mail: ured@ogs-izajc-sb.skole.hr
http://www.gsslavonskibrod.com

Musica

GLASILO GLAZBENE ŠKOLE SLAVONSKI BROD

GODIŠTE II. BROJ 6

VELJAČA 2016.

RAZGOVOR Miljan Bjeletić, redovni profesor harmonike na Fakultetu umetnosti u Nišu

Najvažnije je dati maksimum od sebe u svom poslu

Prof. Miljan Bjeletić pri radu s Lukom Brnjićem, učenikom 3. r. SGŠ

Odjel za harmoniku već četvrtu godinu surađuje s Miljanom Bjeletićem, istaknutim harmonikašem, redovnim profesorom na Fakultetu umetnosti u Nišu, čiji su učenici redovito osvajači najviših nagrada na svjetskim natjecanjima. Godine 2013. održao je u našoj školi seminar u organizaciji Harmonikaškog centra, a potom je tri godine seminar organizirala Glazbena škola Slavonski Brod. Od 22. do 24. siječnja vodio je seminar za učenike osnovne i srednje glazbene škole.

Što vas je potaknulo da se bavite glazbom u životu?

Više želja za naučiti svirati, ljubav prema glazbi je došla kasnije, u nekom uzrastu dok sam bio srednjoškolac. Ispočetka više interesiranje za naučiti tj. upoznati glazbu.

Koliko dugo radite s učenicima?

Od 1998. god.

Koliko seminara održite godišnje?

Sve ovisi, ali oko deset.

Što za vas kao predavača znače seminari?

Razmjena iskustava s profesorima koji me pozivaju da radim s njihovim učenicima, volja za rad, davanja maksimuma od sebe.

Trebate li i Vi imati energije isto koliko i učenik da biste sve prenijeli na njega u tijeku seminara?

Da, treba imati dosta energije da bi to sve imalo nekog efekta na učenike. Seminare koje se održavaju kod vas pamtim kao jedan od najuspješnijih master klasova.

Jesu li dovoljna tri dana seminara da biste sve objasnili prosječnom srednjoškolu?

S obzirom da sam ovdje s nekoliko učenika radio i dva sata dnevno (jedan prijedodne, drugi poslijepodne) mislim da je imalo pozitivnog efekta.

Nakon koliko vremena od dobivanja nota vaš učenik bude spreman za natjecanje?

Dosta relativno pitanje, sve ovisi od kompozicije i naravno težine nastupa na kojem se kompozicija izvodi, kao npr. regionalno natjecanje, međunarodno natjecanje i svjetski kup, ali u prosjeku od dva do šest mjeseci.

Što je najvažnije što se naučili od nekog svog profesora?

Dati maksimum od sebe u svom poslu te pokušati podijeliti to s učenikom.

Dajete li vi maksimum od sebe?

Pokušavam, trudim se. Bitno mi je da efekt mog predavanja, učenja dobije i povratnu informaciju od učenika.

Vaš najdraži skladatelj i stil?

Djela za čembalo, svakako skladbe skladane do 1800. godine, a skladatelj, Domenico Scarlatti. Ta djela na harmonici mogu zazvučati u velikoj mjeri autentično.

Razgovarala: Magdalena Preložnik, 4. r. SGŠ

NATJECANJE MLADIH GLAZBENIKA SONUS OP. 2

Osvojene prve, druge i treće nagrade

Mladi harmonikaši i klaviristi s nastavnicama nakon natjecanja u Križevcima

U organizaciji Glazbene udruge *Opus* i Glazbene škole Alberta Štrige, u Križevcima je od 4. do 7. veljače 2016. godine održano drugo po redu Natjecanje mladih glazbenika *Sonus op. 2*. Natjecanje je održano u pet disciplina - solfeggio, klavir, harmonika, violina i udaraljke, za učenike osnovnih i srednjih glazbenih škola. Sudjelovale su mnoge škole iz sjeverne, središnje i istočne Hrvatske, a u pojedinim je disciplinama (prva kategorija violine te prva i druga kategorija udaraljki) natjecanje dobilo i međunarodni karakter (Srbija i Slovenija).

Glazbena škola Slavonski Brod prvi je put sudjelovala na ovom natjecanju i njezini su učenici postigli izvrsne rezultate natječući se u trima disciplinama.

U takozvanoj *Mini kategoriji* discipline solfeggia natjecale su se tri učenice 2. razreda osnovne glazbene škole pod mentorstvom prof. Danijele Božičević. Ana Vojtkuf Peranović s postignutih je 97 bodova osvojila 1. nagradu, Dora Pejić s postignutih je 87 bodova zaslužila 2. nagradu, a Anja Guberac dobila je 3. nagradu osvojivši ukupno 72 boda na pisanom i usmenom dijelu natjecanja.

Četvero harmonikaša natjecalo se u četirima različitim uzrasnim kategorijama, i to dvoje osnovnoškolaca u klasi prof. Anite Krajnović i dvoje srednjoškolaca u klasi prof. Marijana Belovića. Lara Smolić, učenica 4. razreda, osvojila je 1. nagradu postigavši 97,67 bodova. S istim brojem bodova 1. nagradu u svojoj kategoriji odnio je Ivan Horvat, učenik 6. razreda. Istaknimo da su oboje u svojim kategorijama bili i prvoplasirani. Toni Sarajčić, učenik 2. razreda SGŠ, s postignuta je 84,83 boda osvojio 2. nagradu, a istu je nagradu u svojoj kategoriji s 81,67 bodom zaslužio i Luka Brnjić, učenik 3. razreda SGŠ.

Još dvije vrijedne druge nagrade u Glazbenu školu Slavonski Brod donijelo je dvoje mladih klavirista. Josip Gregurić, učenik 1. razreda u klasi prof. Zdravke Tekić-Dadić,

postigao je 89 bodova, a Dora Pejić, učenica 2. razreda u klasi prof. Dubravke Kolesarić, nije se samo uspješno okušala u solfeggiu, već je nagradu osvojila i u disciplini klavira i to postigavši 87,67 bodova.

Solfedistice su osvojile sve tri nagrade

Novi nastupi učenika na Kvintoli

Pozivamo roditelje i prijatelje na treću *Kvintolu* u ovoj školskoj godini, koja će biti priređena posljednje srijede u ovom mjesecu, točnije 24. veljače.

O ULOZI PIJANISTA - KOREPETITORA U GLAZBENOJ IZVEDBI

Nevidljiva asistencija ili dio zajedničkog daha

Prošle sam se godine okušao u za mene novom vidu muziciranja – korepeticiji. Sudjelovao sam na 53. hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa održanom u studenom (regionalna razina natjecanja) i prosincu 2015. (državna razina natjecanja) prateći na klaviru dvije učenice naše škole, Saru Kožul (sopran) i Karlu Baričević (sopran), a osim toga bio sam korepetitor dječjem zboru Glazbene škole na nastupu na božićnom koncertu.

No, što je uopće "korepeticija"? Iz same riječi to se može naslutiti – ko-repeticija. "Ko" označava nekakvu radnju koja se vrši u suradnji s drugom osobom, a "repeticija" ponavljanje, dakle "ponavljanje uz nekoga". Korepetiranje je pomoć u vježbanju i klavirska pratnja za drugog glazbenika koji nije pijanist. Drugi glazbenik može biti pjevač, gudač, puhač, udaraljkaš, zbor itd. Vrlo često na kraju procesa vježbanja i korepetiranja dolazi javni nastup, ali ne uvijek. Ukoliko vrsta korepetiranja ne traži javni nastup, pijanist – korepetitor ostaje "u sjeni" kao "nevidljiva" asistencija u procesu vježbanja. Ipak, moje iskustvo korepeticije u oba je slučaja rezultiralo javnim nastupom. Iako sam oba puta pratio pjevače, velika je razlika bila sudjelovati na natjecanju kao dio trija i svirati klavirsku pratnju zboru.

Kao dio trija, moja je uloga korepetitora bila veća od one u zboru jer sam ja zapravo bio gotovo ravnopravan član trija, a kao takav bio sam ocjenjivan zajedno s Karlom i Sarom. Za

Ivan kao pratitelj Sari i Karli na knjiškoj promociji u Gradskoj knjižnici

mene je to bilo vrlo korisno iskustvo jer sam, vježbajući na probama s njima, a kasnije nastupajući, dobio drukčiji pogled na sviranje.

Naime, pri solističkom sviranju solist ovisi samo o samome sebi, a u korepeticiji postoji međusobna odgovornost za ostale članove sastava, bitan je osjećaj fraziranja jer svi moramo "disati zajedno", a upravo je to jedan od glavnih elemenata koji ocjenjuje žiri na natjecanju. Također je bitno (osim u dijelovima gdje je klavir sam) svirati malo "distancirano", tj. ne nametnuti se kako glas pjevača ne bi bio pokriven zvukom klavira. Premda su skladbe koje sam svirao kao dio trija tehnički manje zahtjevnije od onih koje sviram na nastavi klavira, njihovu zahtjevnost nadoknađuje potreba za što većom usklađenosti među članovima sastava. S druge strane, prateći zbor sam također naučio nešto novo, a najvažniji je način na koji pratiti dirigenta te osjećaj za dinamiku, ovisno o glasnoći sameg zboru. Naravno, za takvo nešto je potrebno puno više od jednog nastupa sa zborom, no ipak sam ovime naučio barem osnove obavljanja uloge korepetitora zboru.

I jedno i drugo iskustvo za mene je bilo vrlo korisno i zanimljivo budući da sam se prvi put našao u ulozi korepetitora. Najvažniji je od svega osjećaj za suradnju, a naravno uz glazbenu suradnju ide i ugodno druženje jer uz rad na probama uvijek dobro dođe poneka šala, a osim druženja poslije proba tu su i uvijek zanimljivi doživljaji vezani uz putovanja na natjecanja.

Ivan Tečer, 3. r. SGŠ

Skladatelj i pijanist Božidar Kunc redovito je pratio uz klavir svoju sestru, primadonu Zinku Kunc-Milanov, zvijezdu njujorškog Metropolitan. Nakon preseljenja u Ameriku korepeticijom je zarađivao za život, više godina čak i u baletnoj školi Mije Čorak Slavenske.

Domagoj Gušić, umjetnički suradnik na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, jedan je od danas istaknutijih korepetitora. Redovito surađuje s Anom Dadić, studenticom klavira i flaute, pa je ovo fotografija s njihovog koncerta održanog 27. svibnja 2015. godine u Slavonskom Brodu.